

predsednik
Thomas S. Monson

Potihni in obmiruj

Ko sem nekega dne pred nekaj leti delo v pisarni opravil, sem močno začutil, naj obiščem ostarelo vdovo, ki je bila oskrbovanka v domu za starejše v Salt Lake Cityju. Nemudoma sem šel tja.

Ko sem prišel v njeno sobo, je bila prazna. Vprašal sem nekega strežnika, kje bi lahko bila, in napotil me je v dnevno sobo. Ta prijetna vdova, ki sta jo obiskali sestra in še ena prijateljica, je bila tam. Prijetno smo se pogovarjali.

Med pogovorom je v sobo prišel moški, da bi si vzel pločevinko sodavice iz avtomata za pijačo. Pogledal me je in rekel: »Glej no, saj ste Tom Monson!«

»Da,« sem odgovoril. »Vi pa ste podobni Hemingwayju.«

Potrdil je, da mu je ime Stephen Hemingway, sin Alfreda Eugenea Hemingwayja, ki sem mu pravil Gene in ki je bil moj svetovalec, ko sem bil pred veliko leti škof. Stephen mi je povedal, da je njegov oče tam v isti zgradbi in da se mu bliža smrt. Gene je spraševal po meni in družina me je iskala, vendar niso našli moje telefonske številke.

Takoj sem se poslovil in šel s Stephenom v sobo mojega bivšega svetovalca, kjer so bili zbrani tudi njegovi drugi otroci, njegova žena pa je umrla že pred nekaj leti. Družinski člani so moje srečanje s Stephenom v dnevni sobi videli kot odgovor nebeškega Očeta na njihovo

veliko željo, da bi njihovega očeta obiskal pred njegovo smrtjo in se odzval na njegov klic. Tudi sam sem čutil enako, saj če Stepen ne bi prišel v dnevno sobo točno takrat, ko sem bil tam na obisku, sploh ne bi vedel, da je Gene v tisti ustanovi.

Dali smo mu blagoslov. Navdal nas je duh miru. Obisk je bil prijeten, nakar sem odšel.

Naslednje jutro so me po telefonu obvestili, da je Gene Hemingway umrl samo dvajset minut po tem, ko sva mu z njegovim sinom dala blagoslov.

Nebeškemu Očetu sem se v tihi molitvi zahvalil za vodstvo, ki je spodbudilo moj obisk v domu za starejše in me pripeljalo k dragemu prijatelju Alfredu Eugenu Hemingwayju.

Verjamem, da je Gene Hemingway tistega večera, ko smo čutili Duha, sodelovali v ponižni molitvi in izrekli duhovniški blagoslov, v mislih odzvanjal besede hvalnice Master, the Tempest Is Raging (Učitelj, vihar besni):

Pomudi se, blagi Odkupitelj!

Ne puščaj me samega tu.

*V varni pristan radostno pridem
na sveto obalo miru.*

Še vedno imam rad to hvalnico in pričujem o tolažbi, ki jo ponuja:

*Naj bo srd razburkanega morja,
demonov, ljudi ali česarkoli,
ni vodá, ki barko potonejo, kjer spi
Gospodar morij in zemlje in neba.
Vse bo poslušno tvoji volji:
Potihni in obmiruj.¹*

Sredi solza in preizkušenj, strahu in žalosti, srčnih bolečin in osamljenosti zaradi izgube ljubljenih imamo gotovost, da je življenje večno. Naš Gospod in Odrešitelj je živa priča, da je tako.² Njegove besede v svetih spisih zadostujejo: »[Obmirujte] in spoznajte, da sem jaz Bog.« (Ps 46:11) O tej resnici pričujem.

OPOMBE

1. Master, the Tempest Is Raging, *Hymns*, št. 105.
2. Gl. Richard L. Evans, So Let Us Live to Live Forever, *New Era*, jul. 1971, str. 18.

NAUK TEGA SPOROČILA

To sporočilo lahko potolaži tiste, ki jim je smrt vzela njihove ljubljene, oziroma tiste, ki se borijo s preizkušnjami. Premislite, da bi kot dodatek k sporočilu predsednika Monsona prebrali enega od naslednjih odlomkov iz svetih spisov, odvisno od potreb tistih, ki jih učite: Job 19:25–26; 1 Kor 15:19–22; Moz 24:13–15; NaZ 122:7–9. Če boste prejeli navdih, pričujte o miru, ki vam ga je v preizkušnjah dal Odrešenik.

MLADINA

Prosim, ozdravi mi srce

Kelsey LeDoux

Ob obletnici bratove smrti sem razmišljala o tem, kakšno je moje življenje od takrat, ko je umrl. Spominjala se nisem samo izjemne bolečine, ki sem jo občutila, temveč tudi blagoslovov, ki mi jih je dal Bog.

Nikoli nisem razumela, kako ljudje lahko rečejo, da nas smrt ljubljenih lahko blagoslovi. Nisem mogla razumeti, kako naj bom radostna ali hvaležna za nekaj, kar me je tako globoko prizadelo. Vendar je prišla noč, ki je popolnoma spremenila moj pogled.

Zbudila sem se sredi noči, ker me je v srcu težilo kot še nikoli prej. Bolečina me je dušila. Padla sem na kolena in ihtee molila k nebeškemu Očetu. Vse življenje so me učili o odkupni daritvi in čudežni zdravilni moči Jezusa Kristusa. Zdaj je bila moja vera na preizkušnji. Ali res verjamem? Očeta v nebesih sem prosila, naj mi ozdravi srce. Bolečina je bila premočna, da bi jo zmogla sama.

Potem je moje celotno telo zajel občutek miru, tolažbe in ljubezni. Dobila sem občutek, da me je Bog objel s svojimi rokami in me zaščitil pred močno bolečino, ki sem jo čutila. Brata še vedno pogrešam, vendar lahko gledam z drugimi očmi. Iz te izkušnje sem se lahko naučila tako veliko.

Vem, da sta Gospodova ljubezen in mir na voljo. Samo vzeti si ju moramo.

OTROCI

Odločimo se, da bomo mirni

Predsednik Monson pravi, da ko smo mirni in spoštljivi, lahko občutimo mir in prejmemo močnejše pričevanje o nebeškem Očetu. In Sveti Duh nas lažje spodbuja, da najdemo načine, kako pomagati drugim.

Zapišite si en način ali se o njem pogovorite s starši, kako ste lahko mirni. Nato si ta teden vzemite čas, da to poizkusite. Ko boste to storili, v dnevnik zapišite, kaj ste občutili in kako ste bili navdihnjeni.

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v ZDA. V angleščini odobreno: 6/12. Prevod odobren: 6/12. Prevod sporočila *First Presidency Message, March 2013*. Slovene 10663 177

vera, družina, pomoč

Ponovna dejavnost

Naslednje gradivo preučite v duhu molitve in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Vprašanja uporabite zato, da boste sestre okrepili in da bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja. Več o tem na reliefsociety.lds.org.

Naš prerok, predsednik Thomas S. Monson, nas je spodbudil, naj »pomagamo in rešujemo ljudi, ki našo pomoč potrebujejo, in jih povzdignemo na višje in boljše poti. [...] To je Gospodovo delo in takrat, ko opravljamo Gospodove naloge, smo upravičeni do Gospodove pomoči.«¹

Pred številnimi leti sta LaVene Call in njena družabnica obiskujočega poučevanja obiskali manj dejavno sestro. Potrkali sta na vrata in odprla jima je mlada mamica v domači halji. Videti je bila bolna, vendar sta kmalu ugotovili, da ima težave z alkoholom. Obiskujoči učiteljici sta sedli in se s to mamico, ki se je borila s težavami, pogovarjali.

Ko sta odšli, sta si rekli: »Ona je Božji otrok. Odgovorni sva, da ji pomagava.« Tako sta jo pogosto obiskovali. Vsakokrat sta videli in začutili, da se spreminja na bolje. Sestro sta povabili, naj pride na Društvo za pomoč. Čeprav ni bila preveč navdušena, je slednjič začela

prihajati redno. Po spodbudah so z možem in hčerko prišli v cerkev. Mož je začutil Svetega Duha. Rekel je: »Storil bom, kar predlaga škof.« Zdaj so v Cerkvi dejavni in so se pečatili v templju.²

Iz svetih spisov

3 Ne 18:32; NaZ 84:106; 138:56

Iz naše zgodovine

Sveti iz poslednjih dni in članice Društva za pomoč so vedno imeli nalogo, da so pomagali tistim, ki so zašli, da se vrnejo k evangeliju Jezusa Kristusa. Predsednik Brigham Young (1801 – 1877) je rekel: »Bodimo sočutni drug do drugega [...] in tisti, ki vidijo, naj vodijo slepe, dokler poti ne bodo zagledali sami.«³

Eliza R. Snow, druga generalna predsednica Društva za pomoč, se je takole zahvalila sestram v Ogdenu v Utahu v ZDA za trud, da krepijo druga drugo. »Dobro se zavedam, da veliko darujete [s služenjem], česar v knjigah nikoli ni [zabeleženo],«

je rekla. Vendar je z zavedanjem, da se o delih sester, ki nudijo pomoč tistim, katerih srce se je ohladilo, piše nebeški zapis, rekla: »Predsednik Joseph Smith je rekel, da je bilo to društvo ustanovljeno za reševanje duš. [...] V tisti drugi knjigi se zapiše vaša prijaznost, dobra dela in besede. [...] Nič se ne izgubi.«⁴

OPOMBE

1. Thomas S. Monson, *The Sacred Call of Service*, *Liahona*, maj 2005, str. 55, 56.
2. Pismo hčere LaVene Call generalnemu predsedstvu Društva za pomoč.
3. Brigham Young *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011, str. 107.
4. Eliza R. Snow, *Daughters in My Kingdom*, str. 83.

Kaj lahko storim?

1. Ali imam dovolj poguma, da bi manj dejavno sestro vprašala, naj se z menoj udeleži Društva za pomoč?
2. Ali me sestre, za katere skrbim, upajo spraševati o evangeliju?